

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/67/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6426200280
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6426200280.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. C. XXX/XX, XXX XX D. E. C., zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, ako kolízny opatrovník, dieťa rodičov: matka F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXX/XX, XXX XX D. E. C., t. č. E. XX, XXX XX I., Česká republika, a otec J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. C. XXX/XX, XXX XX D. E. C., právne zastúpený: JUDr. Mgr. Tomáš Štefanka, advokát, so sídlom M. Chrásteka 512/25, 965 01 Žiar nad Hronom, o návrhu starých rodičov: 1/ I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. G. XXX, XXX XX D. E. C., 2/ L. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. G. XXX, XXX XX D. E. C., zastúpení: Advokátska kancelária Dobiš s.r.o., so sídlom Nám. Matice slovenskej 409/6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 857 327, na nariadenie neodkladného opatrenia, v štádiu podaného odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 32P/21/2026-20 zo dňa 10. februára 2026, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 32P/21/2026-20 zo dňa 10. februára 2026 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „...I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie v nasledujúcom znení: Súd ukladá otcovi J. B., nar. XX.XX.XXXX, povinnosť dočasne odovzdať maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov I. I., nar. XX.XX.XXXX a L. I., nar. XX.XX.XXXX. Súd vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu neurčuje. Súd styk rodičov k maloletému dieťaťu neupravuje. II. Na čas trvania neodkladného opatrenia súd mení rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 26P/137/2018 zo dňa 01.10.2018. III. Súd poveruje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, zabezpečením odovzdania maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov. IV. Súd ukladá starým rodičom I. I., nar. XX.XX.XXXX, a L. I., nar. XX.XX.XXXX, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podali súdu návrh na začatie konania vo veci samej, ktorého predmetom bude zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom účastníkmi konania vo veci samej budú starí rodičia, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom a jeho rodičia. V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Dňa 04.02.2026 bol Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručený návrh starých rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali zverenia maloletej A. do dočasnej náhradnej osobnej starostlivosti. V podanom návrhu starí rodičia uviedli, že s maloletou mali od narodenia úzky citový vzťah, stará matka sa o maloletú dlhodobo starala, najmä po tom ako jej matka (dcéra navrhovateľov) opustila dieťa a odsťahovala sa do Českej republiky, pretože nezvládala spolužitie s otcom maloletej po psychickej stránke a doslova pred ním ušla, napriek vedomiu, že opúšťa maloletú dcéru. Rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/137/2018 bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti

otca. Od toho rozhodnutia sa navrhovatelia naďalej aktívne starali o maloletú, často v rozsahu aj niekoľko týždňov. Zhoršenie situácie nastalo v čase, keď si otec maloletej našiel partnerku, ktorá k maloletej prechováva nevraživosť a prirodzený odstup. Spolužitie osôb v spoločnej domácnosti vytvára nezdravé a problematické prostredie nielen vzhľadom k maloletej, ale predovšetkým sa jedná o konfliktný vzťah dvoch dospelých, kde svedkom a trpiacim účastníkom je maloleté dieťa. Maloletá opakovane prezentovala strach z otca. Maloletá často popisovala tyranské prejavy otcovej povahy, hovorila, že keď je otec po nočnej, musí sedieť po tichu v kuchyni, aby ho nezobudila a ak vydá hlasnejší zvuk, otec na ňu kričí a hnevá sa. Navrhovatelia majú vedomosť, že otec máva výbuchy hnevu, viackrát vykopol dvere vo svojom byte, má konflikty so susedmi a ďalšími osobami. Celkovú situáciu pozná aj bývalá triedna učiteľka maloletej, ktorá viackrát upozorňovala navrhovateľov na naliehavosť riešenia problému s ich vnučkou. V decembri 2025 došlo k náhodnému stretnutiu starej matky a maloletej, kedy sa maloletá neustále a opakovane pozerala na starú matku, avšak vzhľadom k jej vystrašenému výrazu sa stará matka neodvážila kontaktovať maloletú. Už v tom čase nadobudla stará matka podozrenie, že maloletá je týraná, hoci podozrenie existovalo už dávnejšie. Dňa 22.01.2026 maloletá kontaktovala starú matku, že potrebuje pomoc. Na ďalší deň sa maloletá stretla so starou matkou, ktorej uviedla, že to už nevydrží, že otec je agresívny, veľmi sa ho bojí, neustále na ňu kričí a tiež sa stále háda so svojou partnerkou, ktorá na maloletú rovnako kričí. Následne došlo k stretnutiu v advokátskej kancelárii, kedy stará matka spolu s právnym zástupcom kontaktovala ÚPSVaR Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom. Zamestnanci ÚPSVaR kontaktovali priamo maloletú v škole, urobili s ňou pohovor a prešetrili pomery v rodine. Následne dňa 03.02.2026 kontaktovali starú matku s odporúčaním, aby podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vzhľadom na to, že maloletá trpí v prítomnosti otca a obavy o jej zdravie a psychický vývoj sú opodstatnené. Na záver starí rodičia uviedli, že záujem maloletého dieťaťa považujú za prioritu a svoje osobné záujmy podriadia predovšetkým záujmu maloletého dieťaťa.

3. K podanému návrhu starí rodičia pripojili úradný záznam spísaný dňa 26.01.2026 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom.

4. Dňa 06.02.2026 bola okresnému súdu zo strany ÚPSVaR doručená správa zo šetrenia pomerov u otca maloletej. Zo správy ÚPSVaR zo dňa 05.02.2026 vyplynulo, že nasledovne dňa 22.01.2026 ÚPSVaR obdržal anonymný podnet vo veci podozrenia z nevhodného správania rodičov voči mal. dieťaťu A. B., nar. X.XX.XXXX. Vzhľadom na uvedené ÚPSVaR vykonal v rodine maloletej neohlásené sociálne šetrenie. V čase sociálneho šetrenia sa v domácnosti nachádzal otec maloletej. Sociálnym šetrením bolo zistené, že otec, jeho partnerka J. K., nar. XX.XX.XXXX, mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX a mal. M. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajú v dvojizbovom byte, ktorý je v spoločnom osobnom vlastníctve otca a jeho partnerky. Domácnosť je kompletne zariadená, hygiena je na dobrej úrovni. Otec pracuje v spoločnosti Nemak ako operátor výroby, pracuje na zmeny a mesačne zarobí cca 1.300 eur. Partnerka otca pracuje v spoločnosti Perfektné maškrty. Finančné problémy nemajú. Otec uviedol, že si myslí, že podnet podali starí rodičia maloletej. V minulosti s nimi mali problémy, starí rodičia ich držali v „šachu“ kvôli bytu. Predtým bývali v byte, ktorý patrí starým rodičom a následne im začali dvíhať nájom, takmer o 300 %, potom im prišiel list, že sa majú odsťahovať. Maloletá chodila ku starým rodičom každý druhý víkend, ale potom so starými rodičmi prerušili vzťahy. Aj maloletá bola na starých rodičov nahnevaná a nechcela sa s nimi stretávať. V minulosti tiež mali problém so starou matkou, ktorá bola v prítomnosti maloletej opitá. Raz sa stalo, že stará matka celý deň prespala a na obed si musela maloletá dať len chlieb. Všade, kde sa maloletá pohla, boli poháre s alkoholom. Starý otec raz napísal otcovi maloletej sms, aby maloletú nedával ku starej matke, pokiaľ on nebude doma a že má jeho zvolenie pre prípadný súdny spor. Otec maloletej uviedol, že u nich doma deti nikto nebije, iba on sa s partnerkou sem-tam pohádajú. Dňa 27.01.2026 bola vykonaná návšteva maloletej v školskom zariadení. Maloletej bol primerane vysvetlený dôvod vykonania pohovoru. Uviedla, že sa stravuje v školskej jedálni. Desiaty si do školy pravidelne nosí, pripraví jej ju rodičia, alebo ide do školského automatu. S otcom má dobrý vzťah, ale niekedy to doma nie je dobré. Keď napríklad mamínu (otcovu partnerku) hnevá brat alebo ju nahnevá ona tým, že nevie nejaké učivo, bije ju po hlave alebo po chrbte. Udrel ju aj ocino, ale niekedy si ju aj zastane pred partnerkou. Doma sa rodičia veľmi hádajú, aj pred ňou a bratom. Odkedy sa presťahovali, sú takéto problémy. Nevlastná mama je na ňu zlá, bijú ju už skoro každý deň. Niekedy sa zo školy teší domov, na psa a na škrečka, niekedy aj na rodičov. Chcela by ísť bývať ku starkej, aj keď nepopiera fakt, že v minulosti sa stalo, že vylievala starej matke poháre pravdepodobne s alkoholom. Písala starkej sms-ku, že už to doma nevydrží. Najviac sa to deje, keď ocino nie je doma, napríklad ide do obchodu. Keď je oco doma, tak je jeho partnerka na ňu milá, ale keď odíde, tak je zlá. Maloletá sa počas rozhovoru rozplakala, triasla sa. V súvislosti s vyjadrením maloletej bol na úrad predvolaný otec maloletej a jeho partnerka.

Už počas vstupu do kancelárie uvádzal, hlasným tónom, že nevie, čo sa deje, prečo ho obťažujú, že sa ponáhľa a u neho v rodine je všetko v najlepšom poriadku. Otec maloletej bol nervózny, prestupoval z miesta na miesto. Otcovi maloletej bolo opätovne vysvetlené, že úrad dostal anonymný podnet a v zmysle zákona sa tým úrad musí zaoberať. Otec maloletej aj jeho partnerka boli čiastočne oboznámení s obsahom rozhovoru s maloletou, na čo uviedli, že sem tam ju capnú po chrbte, keď sa hrbí, alebo keď sa učí, tak ju raz partnerka otca maloletej capla zošitom. Boli požiadaní, aby pristupovali k dieťaťu s citom, nakoľko vzhľadom aj na rodinnú anamnézu (odchod matky z rodiny) potrebuje citlivý prístup. Partnerka otca maloletej uviedla, že dobre, tak teda keď nebude počúvať, tak jej nič nepovedia. Otcovi maloletej bolo oznámené, že by bolo vhodné, aby maloletá navštívila psychológa. Na túto možnosť otec maloletej opäť reagoval prudko, uviedol, že ona psychológa nepotrebuje a rozhodne nepôjde k psychológovi na úrade, lebo sú tam všetci spolu. Pýtal sa, že kto sú, že určujú, kto potrebuje psychológa a vybaví maloletej psychiatra, ktorý dá posudok, že nepotrebuje navštevovať psychológa. Otec bol opäť nervózny, zvyšoval hlas, skákal do reči, vyjadroval sa k sociálnym pracovníčkam, k ich kompetenciám, poukazoval na iné rodiny a uvádzal, že ho obťažujú a že zistí, či sa dá podať trestné oznámenie. Na základe vyjadrenia maloletej, ako i prístupu otca maloletej k riešeniu problémov bolo vykonané dňa 30.01.2026 sociálne šetrenie v domácnosti starej matky, ktorá uviedla, že sa od ich návštevy v rodine stretla s maloletou dnes ráno. Maloletá jej nič také zásadné nehovorila, iba to, že „je už zvyknutá“ a že rodičia si myslia, že podnet podali susedia. Starí rodičia obývajú priestranný rodinný dom, ktorý je vo vlastníctve starej matky. Maloletá má v domácnosti starých rodičov osobné veci, oblečenie a hračky. Bytové pomery starej matky sú vhodné pre zabezpečovanie riadnej starostlivosti o mal. dieťa. Stará matka nepracuje. Starý otec pracuje ako kamionista, niekedy je preč aj dva - tri mesiace, potom príde a je doma od 1 týždňa do 2 mesiacov. Stará matka uviedla, že sa s maloletou stretáva potajomky a chce si podať návrh na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti. Minulý školský rok ju zavolała aj triedna učiteľka maloletej s tým, že mala konflikt s otcom dieťaťa, pretože chcela, aby maloletá navštevovala doučovanie z anglického jazyka. Tiež chceli už podať podnet na sociálnoprávnu ochranu detí, ale nakoniec ho nepodali. V škole otec maloletej odmietol podpísať aj zápisnicu. Matka maloletej je v Českej republike, od otca maloletej v minulosti ušla a je ochotná aj vypovedať. Na Slovensku bola naposledy v roku 2019. Stará matka uviedla aj to, že otec maloletej je veľmi zlý človek a v minulosti bol liečený na psychiatrii. Otec maloletej je veľmi agresívny. Stará matka má aj informáciu o tom, že jeho súčasná partnerka na neho viackrát volala políciu, ale nakoniec oznámenie nikdy nepodala. Na otázku ohľadom požívania alkoholu uviedla, že nepije. V minulosti, keď mala zložitú životnú obdobiu, tak si vypila, ale tohto času už alkohol nepožíva. Má problémy so spánkom, je cukrovkárka a niekedy z nej cítiť acetón, čo môže pôsobiť dojemom, že je pod vplyvom alkoholu. Je ochotná ísť aj ku svojej lekárke a vyžiadať si potvrdenie o jej zdravotnom stave. Maloletá jej píše sms-ky potajomky, aby otec maloletej o tom nevedel. Dňa 02.02.2026 sa ÚPSVaR telefonicky skontaktoval so starým otcom maloletej. Uviedol, že je s manželkou v pravidelnom kontakte, vie, o čo sa jedná. Maloletú by chceli do svojej starostlivosti, pretože má z otca panický strach. Doma ju bijú, bili ju aj remeňom. Otec maloletej a jeho partnerka sa ku nej správajú zle a maloletá sa im viackrát sťažovala na ich konanie. V minulosti, keď bola maloletá u nich na prázdninách a mala ísť potom domov, tak ju začala bolieť hlávka, mala hnačky. Vedia o tom, že maloletá chce byť u nich. To, či jeho manželka pije alkohol, o tom nemá vedomosť. Vie, že má cukrovku a pichá si inzulín, niekedy je z toho malátna. Manželka vstáva skoro ráno a potom cez obed si musí trochu ľahnúť. Starostlivosť o maloletú by jednoznačne zvládla. V prípade potreby by si vedel vybaviť prerušenie z práce a zostať doma aj mesiac. ÚPSVaR považoval zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke tohto času za nevyhnutné a opodstatnené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti úrad odporučil okresnému súdu, aby podanému návrhu vyhovel v celom rozsahu, starí rodičia dokážu maloletej poskytnúť stabilné, láskyplné a bezpečné prostredie.

5. Dňa 05.02.2026 bola okresnému súdu doručená prostredníctvom emailu správa Základnej školy, N. O. L. K. P. XX, D. E. C. na maloletú A., z ktorej vyplýva, že maloletá má 18 vymeškaných vyučovacích hodín, pričom všetky sú ospravedlnené. V I. polroku prospela veľmi dobre. Je snaživá, v kolektíve začlenená, plní si školské povinnosti včas v potrebnej miere. Na vyučovaní pracuje, nevyrušuje, nezaznamenali žiadne zmeny v správaní. Do školy chodí pripravená. Zákonný zástupca žiačky sa zaujíma o výchovno-vzdelávacie výsledky žiačky. Do školy chodí žiačka čisto a vhodne upravená, bez známok psychického alebo fyzického týrania.

6. Okresný súd s poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 326 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 CSP, § 330 ods. 1

CSP, § 336 ods. 1, 2, 3 CSP, § 360 ods. 1 CMP, § 367 ods. 1, 3 CMP, čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 5 Zákona o rodine, § 45 ods. 1, 2 prvá veta Zákona o rodine a osvedčený skutkový stav veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Neodkladné opatrenie je prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov účastníkov konania. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. V konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa kladie prísny dôraz na ochranu záujmov dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a najvyšším princípom výkonu rodičovských práv a povinností. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa mal. detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda existencia tak naliehavej potreby operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a nie je možné ju vyriešiť až rozhodnutím vo veci samej, pričom je potrebné vždy prihliadať na záujem maloletého dieťaťa.

7. Okresný súd návrh starých rodičov právne posúdil podľa § 367 CMP ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Starí rodičia podaný návrh označili ako návrh na neodkladné opatrenie vo veciach ochrany maloletého podľa § 365 CMP. Súd v súlade s § 124 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP pri posudzovaní návrhu vychádzal z jeho obsahu. Neodkladné opatrenie podľa § 365 CMP je účelné v situáciách, kedy sa mal. dieťa ocitne bez akejkolvek starostlivosti alebo sa ocitne vo vážnom ohrození alebo narušení života, zdravia, či priaznivého vývoja, a teda v situáciách kedy mal. dieťa nemá zabezpečené základné životné potreby. Rozlišujúcim elementom medzi neodkladným opatrením podľa § 365 a § 367 CMP je existencia nevyhnutnosti okamžitého zákroku v prípade, ak sa dieťa ocitne bez akejkolvek starostlivosti alebo hrozí závažná hrozba jeho života, zdravia, priaznivého vývoja, pričom vážnosť situácie je potrebné riešiť bezodkladne. Z obsahu podaného návrhu, ako i telefonického preverovania situácie v rodine maloletej na ÚPSVaR a následných správ ÚPSVaR a školského zariadenia, okresný súd vyhodnotil, že existencia nevyhnutnosti okamžitého zákroku (v priebehu 24 hodín) v súvislosti s maloletou A. daná nie je, keď jej život, zdravie a priaznivý vývoj nie sú bezprostredne a vážne ohrozené a maloletá má zabezpečené základné životné potreby v domácnosti otca. Preto okresný súd považoval návrh starých rodičov za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 CMP, ktorým sa domáhali, aby bola maloletá A. odovzdaná otcom do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov a rozhodoval o návrhu v sedemdňovej zákonnej lehote.

8. Po oboznámení sa s obsahom návrhu neodkladného opatrenia okresný súd dospel k záveru, že návrh starých rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a starí rodičia osvedčili nevyhnutnosť zásahu súdu do pomerov účastníkov konania. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 26P/137/2018 zo dňa 01.10.2018 súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti otca, matka bola zaviazaná platiť výživné na maloletú A. vo výške 100 eur mesačne. Z návrhu, ako aj z listinných dôkazov mal súd osvedčené, že maloletá vyrastá v nevhodnom a problematickom prostredí a je dlhodobo vystavovaná nevhodnému zaobchádzaniu zo strany otca a jeho partnerky. Z tvrdenia maloletej vyplýva, že s otcom má dobrý vzťah, ale niekedy to doma nie je dobré. Nevlastná matka je na maloletú zlá, bije ju skoro každý deň (po hlave, po chrbte), hlavne vtedy, keď ju hnevá brat, alebo keď maloletá nevie nejaké učivo. Deje sa to najviac, keď otec nie je doma. Maloletú udrie niekedy aj otec, ale niekedy si maloletú aj pred partnerkou zastane. Aj z tvrdenia otca a jeho partnerky vyplýva, že maloletú sem-tam capnú po chrbte, keď sa hrbí alebo keď sa učila, tak maloletú raz partnerka otca capla zošitom. Maloletá na pohovore tiež uviedla, že otec s partnerkou sa pred ňou a jej bratom veľmi hádajú. Rovnako starí rodičia v návrhu uviedli, že maloletá je v domácnosti otca svedkom a trpiacim účastníkom konfliktného vzťahu dvoch dospelých ľudí. Taktiež uviedli, že otec máva výbuchy hnevu, viackrát vykopol dvere vo svojom byte, má konflikty so susedmi a inými osobami. Súd má za to, že výchovné prostredie v domácnosti otca má aktuálne negatívny vplyv na psychickú pohodu maloletej, ako aj na jej celkový vývin. Indície o fyzických útokoch na maloletú vytvárajú prostredie, ktoré je v rozpore s pojmom riadna výchova. Maloletá citlivo vníma situáciu v domácnosti otca, čo má negatívny vplyv na jej psychiku a prežívanie. Problémy v domácnosti otca maloletej sú do takej miery rozvinuté, že maloletá opakovane verbalizuje vôľu bývať u starých rodičov, odmieta zotrvávanie v domácnosti otca. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné bezodkladne formou neodkladného opatrenia zabezpečiť

pre maloleté dieťa starostlivosť v stabilnom výchovnom prostredí, na ochranu jeho zdravia, psychického, fyzického a sociálneho vývinu. Je potrebné zabezpečiť úpravu rodinných a sociálnych pomerov tak, aby nedošlo k ďalšiemu ohrozeniu zdravého vývoja mal. dieťaťa. Nateraz vychádzajúc z osvedčených skutočností má súd za to, že v domácnosti otca dochádza k ohrozovaniu zdravého vývoja maloletej, predovšetkým z pohľadu jej psychického vývinu. Aj samotný kolízny opatrovník pri pohovore s maloletou badal, že tá sa triasla a tiež rozplakala, čo skutočne indikuje, že prostredie v domácnosti otca nie je pre maloletú stabilné a zabezpečujúce jej náležité podmienky pre zdravý vývoj a vývin, ale že sa jedná o nevhodné prostredie, kde je maloletá vystavovaná nevhodnému zaobchádzaniu zo strany otca a jeho partnerky. Pod týmto nevhodným zaobchádzaním okresný súd vnímal nielen fyzické tresty maloletej (úder, bitky), ale i správanie sa partnerky otca k maloletej, správanie sa otca k maloletej, ako i to, že konfliktný vzťah medzi otcom a partnerkou na maloletú priamo vplýva. Maloletá je každodenným prítomným svedkom a účastníkom konfliktného vzťahu otca a jeho partnerky, čo má takisto negatívny vplyv na jej psychickú pohodu, ako aj na jej celkový vývin. Maloletá zo psychického hľadiska nezvláda prostredie v domácnosti otca, necíti sa tam stabilne a v bezpečí, ona sama nevníma domácnosť ako láskyplné prostredie, kde chce aktuálne vyrastať.

9. Maloletá A. sama prejavila záujem o to, aby mohla ísť bývať k starým rodičom, čo má súd potvrdené aj zo správy ÚPSVaR zo dňa 05.02.2026. Je predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa, aby vyrastalo v stabilnom a bezpečnom výchovnom prostredí. Okresný súd zohľadnil pri rozhodovaní tiež názor maloletej vyjadrený pracovníčke ÚPSVaR, keďže maloletá je vo veku, kedy vie slobodne vyjadriť svoj názor, popísať situáciu v rodine a jej vlastné prežívanie a pocity. S prihliadnutím na vyššie uvedené a so zohľadnením záujmov i potrieb mal. dieťaťa, stability výchovného prostredia, zabezpečenia zdravého psychického i fyzického vývoja, je v záujme maloletého dieťaťa dočasná úprava pomerov účastníkov neodkladným opatrením do času, pokiaľ nedôjde k rozhodnutiu vo veci samej. Súd má za to, že dočasné zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti jeho uznesenia, je v prospech i v záujme maloletého dieťaťa. Zároveň sa týmto zabráni tomu, aby otec maloletého dieťaťa s jeho partnerkou svojím správaním ohrozovali zdravý vývoj a vývin maloletej A.. Rovnako ÚPSVaR vo svojej správe uviedol, že zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov je toho času nevyhnutné a opodstatnené, pričom starí rodičia dokážu maloletej poskytnúť stabilné, láskyplné a bezpečné prostredie.

10. Okresný súd dospel k jednoznačnému záveru, že v danej veci sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 CMP. Súd mal z predloženého návrhu osvedčené, že otec maloletej, ktorému bola maloletá zverená, vytvára prostredie, ktoré je pre fyzický a psychický vývin maloletej rizikové. Indície o fyzických útokoch zo strany otca maloletej, ako aj zo strany jeho partnerky, predstavujú stav nezlučiteľný s riadnou výchovou a bezpečným prostredím. Zo strany matky maloletej nebol prejavovaný záujem o starostlivosť o maloletú, od času, kedy matka maloletej opustila otca maloletej. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Zdravý vývoj a riadna výchova maloletého dieťaťa by boli zotrvaním v starostlivosti otca vážne ohrozené, a preto ochrana záujmov dieťaťa si vyžaduje okamžitú úpravu pomerov formou neodkladného opatrenia, pokiaľ nedôjde k rozhodnutiu súdu vo veci samej. Okresný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť dočasne odovzdať maloletú A., nar. XX.XX.XXXX, do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov I. I., nar. XX.XX.XXXX a L. I., nar. XX.XX.XXXX, „pričom styk maloletého dieťaťa s rodičmi neupravil, vzhľadom na aktuálnu situáciu na strane rodičov. Súd rovnako nevzhladol potrebu určenia vyživovacej povinnosti zo strany rodičov k maloletému dieťaťu vzhľadom na dočasný charakter neodkladného opatrenia a pomery v rodine.“

11. Z dôvodu, že starí rodičia podali len návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bez návrhu vo veci samej, súd im v súlade s § 336 CSP uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia návrh vo veci samej, t.j. návrh na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, kde účastníkom konania budú starí rodičia, maloletá a jej rodičia. V tomto konaní súd rozhodol o dočasnom zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, iba na základe osvedčeného skutkového stavu, t. j. bez vypočutia či vyjadrenia všetkých účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania. Súd poznamenáva, že predmetné rozhodnutie o neodkladnom opatrení neprejudikuje rozhodnutie súdu vo veci samej, až v konaní vo veci samej súd rozhodne po vykonaní dôkladného dokazovania, či trvalé zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov je v najlepšíom záujme maloletého dieťaťa.

12. Okresný súd s poukazom na § 27 ods. 3 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zabezpečím odovzdania maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, nateraz konanie o výkon rozhodnutia nezačínal, keďže podľa situácie v rodine možno predpokladať dobrovoľné plnenie rozhodnutia bez núteného výkonu rozhodnutia súdu. Rozhodnutie je vykonateľné dňom jeho vyhotovenia (§ 367 ods. 4 CMP). Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

13. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec v rozsiahlom podaní, na ktorého celé obsahové a rozsahové znenie sa na tomto mieste odkazuje. Odvolateľ okrem iného namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Ak by súd prvej inštancie vec právne posúdil správne, nemohol by dospieť k záveru uvedenému v ods. 25 uznesenia, že návrh starých rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Na vydanie neodkladného opatrenia je potrebné osvedčiť existenciu okolností, ktoré si vyžadujú okamžitý zásah súdu do života maloletého dieťaťa. V tomto prípade však nič nenasvedčovalo tomu, že by situácia bola kritická, vyhrotená, či naliehavá. Nebol dôvod na tak závažný zásah, akým je odňatie dieťaťa z jeho osobnej starostlivosti, keďže dcéra nie je zo strany odvolateľa ani zo strany partnerky vystavená žiadnemu ohrozeniu. V čase rozhodovania okresného súdu (10.02.2026) nevyplývali zo spisu žiadne závažné skutočnosti odôvodňujúce potrebu bezprostrednej ochrany maloletej formou jej okamžitého zverenia do starostlivosti starých rodičov. Nebol daný dôvod na zásah do jeho rodičovských práv. Navrhovatelia ani netvrdili, ani neosvedčili okolnosti, ktoré by si vyžadovali okamžitý zásah. Ich návrh obsahuje len stručný a povrchný opis skutkového stavu, ktorý vzbudzuje pochybnosti o vierohodnosti. Predložili iba úradný záznam z 26. 01. 2026 z ÚPSVaR Žiar nad Hronom, bez akýchkoľvek ďalších dôkazov. Neosvedčili dokonca ani to, že sú starými rodičmi maloletej A.. Nesprávne zistený skutkový stav mal za následok aj nesprávne rozhodnutie vo veci, vrátane chybných formulácií výroku uznesenia, v ktorom je L. I. mylne označený ako starý otec maloletého dieťaťa. Ide o závažnú procesnú vadu, ktorá môže vyvolať pochybnosti o vykonateľnosti napadnutého uznesenia. Z jeho odôvodnenia je zrejmé, že základom rozhodnutia sa stal názor maloletého dieťaťa, ktorý ÚPSVaR zisťoval ešte pred začatím súdneho konania počas rozhovoru v školskom zariadení dňa 27.01.2026. Pranie dieťaťa však nemôže byť jediným kritériom pri posudzovaní jeho najlepšieho záujmu. Ak okresný súd vychádzal prakticky výlučne z tohto názoru, znamená to, že preniesol zodpovednosť za rozhodnutie na dieťa samotné, pričom je zrejmé, že jeho postoj mohol byť ovplyvnený starou matkou. Takýto postup je neprípustný, keďže povinnosťou súdu je názory dieťaťa nielen zisťovať, ale aj posudzovať v širších súvislostiach, skúmať ich pôvod, dôvody a možné ovplyvnenie, a najmä ich korigovať vždy tak, aby zodpovedali jeho skutočnému záujmu. Túto potrebu zdôrazňuje aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.01.2015, sp. zn. 4To/35/2014. Ďalej poukazyval na to, že maloletá A. nebola počas šetrení vykonávaných Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici, pracovisko Žiar nad Hronom, ktoré sa uskutočnili ešte pred podaním návrhu starých rodičov na súd – riadne a v súlade s § 31 a nasl. Zákona o rodine zastúpená kolíznym opatrovníkom. Ten bol ustanovený až uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 10.02.2026. Z tohto dôvodu mal podľa odvolateľa súd prvej inštancie po doručení návrhu starých rodičov a po ustanovení kolízneho opatrovníka poveriť tento orgán vykonaním nových šetrení a pri rozhodovaní vychádzať až z ich výsledkov. Keď tak neurobil, dopustil sa závažného procesného pochybenia, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čím bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

14. V odvolaní otec uviedol, že nie je zrejмый základ, z ktorého úrad vychádzal, keď doručil svoju správu k návrhu navrhovateľov už dňa 05.02.2026, a to dokonca ku konkrétnej sp. zn. 32P/21/2026, keď v tom čase ešte ani nemohol vedieť, že bude ustanovený kolíznym opatrovníkom (k tomu došlo až 10.02.2026). Zo správy nebolo zrejmé, na aký podnet bola vypracovaná a prečo ju úrad zaslal súdu skôr, ako mu bol návrh oficiálne doručený. Takýto neštandardný postup vyvolával dôvodné pochybnosti o možnej zaujatosti úradu voči jeho osobe a o tom, či skutočne hájil najlepší záujem dieťaťa. Otec v odvolaní uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodovaní úplne nerešpektoval závery vyplývajúce v konečnom dôsledku i z rozhodnutia sp.zn. 4To/35/2014 (rub č.l. 39 spisu). Je to zrejmé aj z toho, že súd pri dočasnom zverení maloletej A. do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov vôbec neupravil styk otca s maloletou. Tým vytvoril stav faktického zákazu kontaktu, keďže starí rodičia mu styk svojvoľne neumožňujú. Takýto postup je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, ktoré má právo na udržiavanie

vzťahu so svojimi rodičmi, pretože osobná prítomnosť rodiča je základom budovania a udržiavania rodinnej väzby.

15. Odvolateľ popieral tvrdenia navrhovateľov uvedené v návrhu aj v správe kolízneho opatrovníka, považoval ich za účelové a dôrazne sa voči nim ohradzoval. Tvrdenie starej matky, že bol „veľmi zlý človek“ a že sa mal liečiť na psychiatrii, sa nezakladalo na pravde. Nikdy nemal diagnostikovanú duševnú poruchu ani nebol psychiatricky hospitalizovaný. Bol bezúhonný, čo potvrdzoval aj jeho čistý register trestov. Išlo teda o nepodložené a nepravdivé tvrdenia bez dôkaznej hodnoty. Rovnako popieral aj tvrdenie, že jeho súčasná partnerka na neho viackrát volala políciu; ani toto tvrdenie nebolo podložené žiadnymi dôkazmi a nezodpovedalo pravde.

16. V odvolaní otec nesúhlasil s tvrdením starej matky, že v minulosti mala zložitú obdobiu a „vypila si“, ale v súčasnosti alkohol nepožíva. Mal za to, že stará matka mala problémy s alkoholom aj naďalej. Ako príklad uviedol situáciu zo dňa 22.03.2025, keď mu mal. A. telefonicky oznámila, že stará matka celý deň spala a v opitom stave nebola schopná vykonávať nad maloletou dohľad. Keďže starý otec nebol doma, musela sa maloletá sama postarať o seba vrátane prípravy jedla. Na základe toho sa do domácnosti starých rodičov okamžite dostavil a dcéru na jej želanie vzal domov, hoci podľa dohody mala zostať u starých rodičov až do nasledujúceho dňa. To, že stará matka nebola schopná zabezpečovať starostlivosť ani v nasledujúcom období, preukazoval komunikáciou so starým otcom zo dňa 23.03.2025, v ktorej mu starý otec písomne oznámil, aby A. od 23.03. do 24.04. k nim nedával, pokiaľ by si to maloletá výslovne neželala, pričom toto vyhlásenie označil za potvrdenie pre prípadný súdny spor. Z komunikácie zo dňa 23.03.2025 vyplývalo, že mal. A. už k starým rodičom chodiť nechcela, čo sami starí rodičia akceptovali po tom, čo bola stará matka dňa 22.03.2025 v stave, ktorý jej znemožňoval starostlivosť o maloletú. Táto komunikácia zároveň potvrdzovala aj skoršie tvrdenie odvolateľa, že starý otec ako kamionista trávil dlhé obdobia mimo domova. V správe z 23.03.2025 sám uviedol, že sa vráti až 24.04.2025. Nebolo preto jasné, ako si súd predstavoval reálny výkon starostlivosti zo strany starého otca, keďže sa doma zdržiaval len minimálne. Tvrdenie starého otca, že by si v prípade potreby vedel vybaviť mesačné voľno, zostalo len ničím nepreukázanou deklaráciou bez akejkoľvek dôkaznej hodnoty.

17. Odvolateľ bol presvedčený, že návrh starých rodičov nesmeroval k ochrane najlepšieho záujmu mal. A., ale bol motivovaný snahou pomstiť sa mu po udalostiach zo dňa 22.03.2025, keď starej matke oprávnené vytkol jej zanedbanie starostlivosti. Stará matka sa na tento podnet urazila a následne začala voči odvolateľovi podnikáť kroky, ktoré škodili nielen jemu, ale aj samotnej maloletej. Najprv jednostranne a výrazne zvýšila nájom v byte, kde odvolateľ s maloletou bývali, a následne prostredníctvom právneho zástupcu dňa 14.07.2025 doručila „Odstúpenie od zmluvy o nájme“ s požiadavkou, aby byt vypratá do jedného mesiaca. Toto konanie starých rodičov malo negatívny dopad aj na mal. A., ktorá bola z ich správania sklamaná a s návštevami u starých rodičov už nesúhlasila. Odvolateľ uvádzal, že tvrdenia navrhovateľov nezodpovedali skutočnému priebehu udalostí. Reagoval najmä na tvrdenie starej matky o náhodnom stretnutí v decembri 2025, pri ktorom mala z „vystrašeného výrazu“ mal. A. nadobudnúť podozrenie na týranie. Podľa odvolateľa však maloletá sama opisala, že sa starej matky zľakla z dôvodu negatívnych skúseností a jej správania voči rodine, a preto sa snažila kontaktu vyhnúť. Vystrašený výraz tak nebol prejavom týrania, ale jednoznačne reakciou na averziu k starej matke. Napriek tomu súd prvej inštancie v rozpore s elementárnou logikou konštatoval, že v najlepšom záujme maloletej bolo jej dočasné zverenie starým rodičom, hoci len dva mesiace pred týmto rozhodnutím sa maloletá so starými rodičmi dlhodobo nestýkala a vyhýbala sa im. Odvolateľ uvádzal, že jeho vzťah s mal. A. bol vždy bezproblémový, rovnako ako jej vzťah k jeho družke. Na preukázanie harmonických rodinných pomerov predkladal fotografie z nedávnej minulosti, vrátane spoločných sviatočných chvíľ. V spisovom materiáli sa nenachádzal žiadny dôkaz, ktorý by vyvracal jeho tvrdenie, že rodinné spolužitie bolo stabilné a prípadné konflikty nikdy nepresiahli hranice bežných, v každej domácnosti prirodzene sa vyskytujúcich situácií. Odvolateľ dlhodobo a riadne zabezpečoval osobnú starostlivosť o mal. A., ktorá mu bola zverená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 01.10.2018, pričom v jeho starostlivosti neboli preukázané žiadne závažné nedostatky. Za týchto okolností bolo v najlepšom záujme maloletého dieťaťa zachovať stabilitu jej pomerov v súlade s uvedeným rozsudkom. Odvolateľ uvádzal, že v danej veci neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Zo zhodnotených skutočností podľa neho v žiadnom prípade nevyplývalo, že by v jeho domácnosti nebola maloletému dieťaťu zabezpečená riadna a primeraná starostlivosť, ani že by bolo akýmkoľvek spôsobom ohrozené zdravie mal. A.. Zároveň namietal nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia napadnutého uznesenia. Hoci malo rozhodnutie okresného súdu 12

strán, vlastné úvahy okresného súdu sa nachádzali len na stranách 8 až 10, pričom okresný súd podľa odvolateľa neposkytol žiadnu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá by umožňovala rozhodnutie považovať za zrozumiteľné, preskúmateľné a presvedčivé. Odôvodnenie neuvádzalo úvahy o hodnotení dôkazov a neposkytovalo vysvetlenie, na základe ktorého súd prijal svoje závery. Odvolateľ poukazoval aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/2007 zo dňa 24.04.2008, podľa ktorého je riadne odôvodnenie rozhodnutia zárukou, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Vzhľadom na absenciu riadneho odôvodnenia považoval napadnuté uznesenie za arbitrárne a nepreskúmateľné. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 389 CSP napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby odvolací súd podľa § 388 CSP „takto rozhodol: Uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh starých rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.“

18. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ďalej ako „úrad“) zaslal v odvolacom konaní po doručení odvolania otca vyjadrenie spolu so správou. Po odovzdaní mal. dieťaťa do starostlivosti starým rodičom, stará matka pravidelne informuje úrad o mal. A.. „Hneď na druhý deň, t.j. 11.2.2026 stará matka navštívila školské zariadenie a informovala ich o skutočnosti, ktorá nastala. Úrad maloletú objednal na odborné psychologické poradenstvo na Referáte poradensko-psychologických služieb (ďalej len „RPPS“), maloletá sa poradenstva zúčastnila dňa 13.2.2026. Pri začiatku odborného poradenstva bola prítomná sociálna pracovníčka oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, maloletá bola v poriadku, pôsobila pokojným dojmom. Uviedla, že s otcom t. č. nie je v kontakte, vypla si mobilný telefón.

Stará matka pravidelne informuje úrad, ohľadom starostlivosti o mal. A., denne ju osobne vodí do školy a aj ju chodí čakať po končení vyučovania. Dňa 13.2.2026 prišiel zo zahraničia aj starý otec maloletej a dňa 17.2.2026 bolo vykonané sociálne šetrenie a pohovor so starými rodičmi v ich domácnosti. Obaja zhodne uviedli, že mal. A. je spokojná, ale veľmi o tom, čo sa dialo doma nerozpráva, potlačuje to. Mal. A. zakúpili nový bicykel, vzali ju na klzisko korčuľovať, tiež jej boli nakúpiť osobné veci. Chceli ju vziať aj na plaváreň, ale tam maloletá nechcela ísť, pretože tam niekedy chodí otec. Mal. A. nechce byť v kontakte s otcom, zablokovala si ho a bolo je zmenené telefónne číslo. Maloletá hneď ako prišla do ich domácnosti, volala s kamarátkami a následne si ich pozvala aj do domácnosti.

Mal. A. sa im vyjadruje, že tu u nich je doma a domácnosť u otca volá len v D. E. C.. Starej matke uviedla, že keď zazvonil zvonček u otca, že hneď vedela, že už pre ňu ideme. Maloletá vyhádzala všetky veci, ktoré mala z domácnosti otca, vrátane školskej tašky. Stará matka veci však nevyhodila, ale odložila ich. Obaja starí rodičia informovali úrad, že otec v ich domácnosti zatiaľ nebol a nie sú s ním v kontakte, majú informáciu len o tom, že si najal nejakého právnik. Všimli si na mal. A., že je veľmi vyhľadovaná, stále pýta jedlo. Starká ju vzala aj do reštaurácie, kde zjedla celý čiernohorský rezeň. Maloletá im povedala, že doma musela mať stravu presne v stanovený čas a keď si chcela niečo vziať z chladničky, tak mala zle a „vrazili jej“. Mohla jesť len vtedy, keď to bolo určené. Starý otec nás informoval, že na Slovensku bude dovtedy, dokým to bude potrebné. Mal. A. chcela už v minulosti byť v ich domácnosti, avšak keď jej povedali, že bude musieť vypovedať, tak sa bála a odmietla to. Dňa 6.3.2026 sa na úrad dostavila mal. A. v sprievode starej matky. S mal. A. bol vykonaný pohovor za účelom zistenia aktuálneho psychického stavu maloletej, bez prítomnosti starej matky. Mal. A. pôsobila pokojným dojmom, mala dobrú náladu, bola usmievavá, ukázala nám novú školskú tašku. Uviedla, že u starej matky si za obdobie, čo je u nej, nevšimla, že by požívala alkohol. Otec ju nekontaktoval, ona si vypla mobilný telefón a teraz má aj novú SIM-kartu. Chcela to urobiť a s otcom nechce byť v žiadnom kontakte. Má sa veľmi dobre, u starých rodičov sa cíti veľmi dobre a bezpečne. U otca sa necítila bezpečne. Maloletej bolo primerane veku vysvetlené, že na Okresnom súde Žiar nad Hronom prebieha konanie vo veci jej zverenia do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom, pričom jej bola daná aj brožúra zo súdu s kontaktom na súd, ktorý môže hocikedy kontaktovať. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré mal. A. uviedla ako i na to, že sa otec vyjadril, že stará matka je cukrovkárka a požíva alkoholické nápoje, úrad do rodiny zapojil organizáciu Centrum pre deti a rodiny, Pokoj v rodine o.z., ktorí budú vykonávať opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately terénnou formou, v zmysle § 11 ods. 3 písm. b) bod 1 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kurately a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov – vykonávanie odborných metód na prispôsobenie sa novej situácii v počte hodín 30. Prvé predstavenie rodiny sa bude konať dňa 11.3.2026. Otec vo svojom vyjadrení uvádza, že neboli osvedčené žiadne závažné a dlhodobé nedostatky, ako i to, že súžitie v ich rodine bolo bezproblémové a ak aj nejaké nedostatky vznikli, tieto nikdy nepresiahli úroveň, ktorá sa považuje za normálnu, zdravú a bežnú v akejkoľvek inej domácnosti. Už len vyjadrenie maloletej je samé o sebe dostatočným faktom a skutočnosťou, že v rodine otca nebolo všetko v poriadku a mal. A. bola pravdepodobne dlhodobo

vystavovaná nevhodnému správaniu, ktoré má negatívny vplyv na jej psychickú pohodu a celkový vývin. Je pravdou, že úrad sa už nepokúšal viesť pohovor s mal. A. ohľadom ďalších skutočností v rodine, s cieľom zabránenia nadmernému zaťažaniu dieťaťa ako i potreby posúdenia situácie odborníkmi, avšak maloletá už počas prvého stretnutia plakala, triasla sa a uviedla, že chce ísť k starej matke. Úrad otcovi hneď na druhý deň odporučil absolvovanie odborného poradenstva na RPPS, čo odmietol a následne sponchyboval vzdelanie a kompetencie sociálnych pracovníčok, skákal im do reči a nebola s ním možná konštruktívna komunikácia. Taktiež úrad uvádza, že skutočnosti doložené starými rodičmi, ako i z konania maloletej (potajomky sa stretávala so starou matkou, písala starej matke sms-ky, tak aby sa o tom otec nedozvedel, dva dni dopredu sa potajomky balila) je dôležitý faktor, ktorý poukazuje na závažnosť situácie a potreby nariadenia neodkladného opatrenia.“

19. Úrad tiež uviedol, že sa nestotožnil s vyjadrením otca, že záujem maloletého dieťaťa založený na jeho deklarovanom prianí nemôže byť jediným kritériom na hodnotenie najlepšieho záujmu mal. dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa je podľa Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. prvoradým hľadiskom pri všetkých rozhodnutiach (súdnych aj rodičovských), ktoré sa ho týkajú. Zahŕňa bezpečné prostredie, citový a telesný vývin, stabilitu a zachovanie vzťahových väzieb s oboma rodičmi. Kľúčové aspekty záujmu dieťaťa v zákone uvádzajú, že záujem dieťaťa má prednosť pred záujmami rodičov či iných osôb ako i to, že súd a orgány sociálnoprávnej ochrany berú do úvahy bezpečie, stabilitu, vzťahové väzby, názor dieťaťa a úroveň starostlivosti. Detský lekár síce nepoukázal na to, že mal. A. je zanedbávaná, resp. že ku nej dochádza k nejakej forme násillia, avšak detský lekár vidí dieťa len sporadicky, počas chorôb a preventívnych prehliadok. V dennodennom stretávaní s maloletou je školské zariadenie, ktoré za školský rok 2025/2026 neuvádzalo žiadne problémy, ale na dožiadanie úradu bola zaslaná správa aj za predchádzajúce ročníky, v ktorej sú uvádzané ďalšie dôležité skutočnosti, ktoré poukazujú na to, že mal. A. si v rodine prechádzala náročným obdobím a ohrozujúcim správaním zo strany otca a jeho partnerky. Pri posudzovaní a určovaní záujmu maloletého dieťaťa kolízny opatrovník vychádza z rôznych prvkov ako úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osobou, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností. Mal. A. je citlivé, milé a dostatočne rozumovo vyspelé dieťa, ktoré dokáže jednoznačne vyjadriť svoj názor, ako i opísať skutočnosti, ktoré sa v domácnosti diali. Z popisovaných skutočností vzniká podozrenie, že v domácnosti mohlo dochádzať k trestnému činu páchanom na mal. dieťať a tieto skutočnosti je potrebné dôkladne preveriť. Od času prevzatia starostlivosti o mal. A. starými rodičmi otec úrad ani raz nenavštívil a nekontaktoval s cieľom riešenia situácie. S poukázaním predovšetkým na vyjadrenia maloletej, vyjadrenia starých rodičov, ale i základnej školy má úrad za to, že Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením pod sp. zn. 32P/21/2026 zo dňa 10.2.2026 rozhodol vecne správne a tým zabezpečil mal. dieťaťu ochranu pred ďalším možným psychickým, fyzickým a sociálnym poškodením. Úrad sa s napadnutým uznesením stotožnil v celom rozsahu.

20. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 7 ods. 1 CMP a § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie okresného súdu v napadnutých výrokoch (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“) potvrdil podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

21. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti uznesenia okresného súdu v napadnutých výrokoch, ktorými návrhu starých rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08),

a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať mu za pravdu.

22. Odvolací súd po dôkladnom preskúmaní napadnutého uznesenia, kompletného spisového materiálu aj procesného postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že prvostupňový súd vykonal dostatočné zisťovanie pomerov a svoje závery v podstatnej časti oprel o konkrétne zistenia pochádzajúce zo šetrení zákonom povereného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, ako i z výpovede maloletého dieťaťa a listinných dôkazov pripojených v spise. V tomto kontexte je potrebné posúdiť, či rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 CMP, a či bolo prijaté po riadnom a preskúmateľnom zhodnotení relevantných okolností.

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne odlišil režim § 365 CMP a § 367 CMP. Zo spisu nevyplývala absolútna absencia starostlivosti o dieťa ani stav, ktorý by si vyžadoval bezprostredný zásah v 24-hodinovej lehote, preto zaradenie návrhu do režimu § 367 CMP bolo zákonne odôvodnené. Prvostupňový súd zároveň postupoval v zákonnej sedemdňovej lehote, čo je podstatné z hľadiska zachovania procesných garancií.

24. Odvolací súd považuje za významné, že výpoveď maloletej A. nebola izolovaným tvrdením, ale bola podporená správaním dieťaťa pozorovaným pracovníčkami úradu, ktoré zaznamenali jej plač, tras a viditeľné prežívanie úzkosti v súvislosti s opisom situácie doma. To je v súdnej praxi dôležitá indícia dôveryhodnosti. Súd prvej inštancie túto okolnosť správne vyhodnotil ako znak, že tvrdenia dieťaťa nemožno považovať za účelové, či indukované. Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvej inštancie vhodným spôsobom konfrontoval tvrdenia dieťaťa s postojmi otca a jeho partnerky. Pripustenie opakovaných fyzických trestov („capnúť po chrbte“, „capnúť zošitom“) a prítomnosť intenzívnych hádok pred deťmi objektívne nasvedčovali tomu, že domáce prostredie, s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, vykazuje prvky psychickej nestability, napätia, ktoré môžu negatívne vplyvať na maloleté dieťa, ktoré odôvodňujú rozsah nariadeného neodkladného opatrenia.

25. K reakcií otca počas konania pred pracovníkmi úradu – zvýšený hlas, podráždenosť, odmietanie psychologickéj pomoci, či spochybňovanie kompetencií pracovníkov – predstavuje ďalší faktor, ktorý okresný súd oprávnene zohľadnil pri hodnotení jeho schopnosti poskytnúť dieťaťu stabilné a vyrovnané prostredie. Odvolací súd považuje za potrebné jednoznačne uviesť, že zistenia orgánu sociálnoprávnej ochrany týkajúce sa priebehu komunikácie s otcom – vrátane spôsobu jeho verbálneho i neverbálneho prejavu, boli súčasťou spisového materiálu a odvolací súd ich riadne vzal na vedomie. Odvolací súd nespochybňuje ani autenticitu, ani relevanciu týchto záznamov, ani hodnotenie, ktoré im úrad v rámci svojho odborného postupu pripísal. Napriek tomu odvolací súd musí zdôrazniť, že opísané takto opísané správanie otca úradom nepredstavovalo rozhodujúcu a nosnú okolnosť pre výsledok odvolacieho konania v časti nariadeného neodkladného opatrenia „dočasne odovzdať maloleté dieťa“. Zaznamenané prejavy, hoci sú relevantné pre orgán sociálnoprávnej ochrany pri hodnotení jeho spolupráce, či prístupu, nemali v kontexte odvolacieho konania takú právnu váhu, ktorá by sama osebe mohla determinovať rozhodnutie súdu druhej inštancie. Odvolací súd, preto k týmto skutočnostiam pristupoval striktno ako k doplnkovému faktoru, ktorý bol v rámci osvedčovania vzatý do úvahy, avšak nebol a ani nemohol byť považovaný za kľúčový podklad pri posudzovaní odvolacej veci. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu boli určujúce iné, zásadné skutočnosti vyplývajúce z celkového skutkového a právneho stavu, ktoré majú bezprostredný význam pre posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Zistenia úradu týkajúce sa správania otca tak ostávajú súčasťou spisového obrazu, odvolací súd však zdôrazňuje, že ich význam je limitovaný a nebol spôsobilý ovplyvniť výsledok odvolacieho konania v rozhodujúcej miere.

26. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že aj ambivalentnú povahu informácií pochádzajúcich od účastníkov, najmä tvrdenie o psychiatrii, o volaní polície, či vyjadrenia v súvislosti s požívaním alkoholu okresný súd neposúdil izolovane, ale vyhodnocoval ich v kontexte iných objektívne osvedčených zistení, ktorým postupom prvostupňový súd neporušil pravidlá hodnotenia dôkazov v rovine osvedčovania. Pokiaľ ide o správu školy, tak odvolací súd považuje za podstatné uviesť, že pozitívne hodnotenie školských výkonov a správania dieťaťa v školskom prostredí nevyučuje, že v domácom prostredí môže dochádzať k situáciám, ktoré nepriaznivo vplyvajú na psychiku maloletého dieťaťa. Nemožno

opomenúť, že škola nemusí poskytnúť kontinuálny obraz o rodinnom prostredí a deti s vysokou mierou adaptácie často dokážu skryť emocionálne napätie v školskom prostredí. Záver súdu prvej inštancie, že prostredie v domácnosti otca predstavuje riziko pre psychický vývin maloletého dieťaťa, odvolací súd nepovažuje za svojvoľný. Okresný súd mal k dispozícii, podľa obsahu spisového materiálu, súbor konzistentných a vzájomne sa dopĺňajúcich informácií, ktoré túto obavu odôvodňovali. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že na účely neodkladného opatrenia postačuje osvedčenie, nie úplné preukázanie tvrdených skutočností. Súd prvej inštancie správne zdôraznil dočasný charakter rozhodnutia a stanovil starým rodičom povinnosť podať návrh vo veci samej. Tento postup garantuje, že ďalšie posúdenie bude podliehať štandardnému dokazovaniu, vrátane vypočutia všetkých účastníkov a prípadne i vykonania potrebných znaleckých, či odborných posudkov. K nevyriešeniu úpravy styku s rodičmi odvolací súd poznamenáva, že hoci okresný súd svoju úvahu nevysvetlil detailne, odôvodnil ju aktuálnou situáciou, ktorú vyhodnotil ako neprimerane konfliktnú a nevhodnú pre okamžité nastavenie bezpečného režimu styku. Toto rozhodnutie nemožno považovať za nezákonné, pretože v konaniach o neodkladné opatrenia sú niekedy podmienky na úpravu styku objektívne absentujúce. V konaní vo veci samej však bude potrebné túto otázku nevyhnutne otvoriť. Odvolací súd preto uzatvára, že odôvodnenie súdu prvej inštancie je logické, preskúmateľné a primerane podložené výsledkami šetrenia štátneho orgánu, ktorý je zo zákona zodpovedný za zisťovanie ohrozenia detí v rodinách. Okresný súd vyhodnotil všetky rozhodujúce skutočnosti a jeho záver o potrebe dočasného zásahu nemožno považovať za neodôvodnený ani za prejav jednostrannosti či arbitrárnosti. Rozhodnutie rešpektuje princíp najlepšieho záujmu dieťaťa mal. A. v situácii, keď boli osvedčené okolnosti nasvedčujúce tomu, že zotrvanie v doterajšom prostredí môže predstavovať riziko pre psychickú a emocionálnu stabilitu maloletej.

27. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa však žiada, podľa odvolacieho súdu, odvolacím súdom zodpovedať na nosné odvolacie otázky otca, pričom dospel k záveru, že žiadna z nich nebola spôsobilá privodiť zmenu rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie postupoval zákonne, v medziach procesných pravidiel a pri rozhodovaní prihliadal na všetky relevantné skutočnosti s ohľadom na najlepší záujem maloletej A..

28. Odvolací súd predovšetkým uvádza, že neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý slúži na dočasnú a urýchlenú ochranu maloletého dieťaťa v situáciách, keď vyckávanie na rozhodnutie vo veci samej môže spôsobiť ohrozenie jeho fyzickej alebo psychickej integrity, stability alebo priaznivého vývoja. V konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa je rozhodujúcim kritériom výlučne jeho najlepší záujem. Ten má objektívnu, nie subjektívnu povahu a pri jeho posudzovaní sa nezohľadňuje len okamžitý stav, ale aj predvídateľné dôsledky jednotlivých možností usporiadania pomerov.

29. Námitka otca, podľa ktorej súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec a bez dôvodov považoval návrh starých rodičov za dôvodný podľa odvolacieho súdu, neobstojí. Podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia nie je preukázanie všetkých skutkových okolností v úrovni dokazovania vo veci samej, ale existencia relevantných a presvedčivo pôsobiacich indícií, ktoré vzbudzujú obavu, že zotrvanie dieťaťa v doterajšom prostredí nie je v jeho záujme. Súd prvej inštancie disponoval informáciami o opakovaných konfliktoch v domácnosti otca, o napätých vzťahoch medzi otcom a maloletou, o nesporných dlhodobých komplikáciách vo vzťahoch otca so starými rodičmi, o ktorých maloletá mala vedomosť a o výpovediach maloletej, ktoré poukazovali jednak na jej opakované fyzické trestanie, ako i na emocionálnu nepohodu, nestabilitu v domácnosti otca v nezanedbateľnej miere, ktoré skutočnosti predstavovali dostatočný základ pre úvahu o potrebe dočasnej zmeny starostlivosti.

30. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku otca, podľa ktorej starí rodičia neosvedčili žiadne podstatné skutočnosti. Úlohou navrhovateľov v konaní o neodkladné opatrenie nie je preukázať nárok v rozsahu dokazovania podľa § 132 CSP, ale osvedčiť existenciu okolností odôvodňujúcich naliehavosť zásahu. Tvrdenia rodičov a starých rodičov predstavujú v konaniach o maloletých významný zdroj informácií, ktorý musí súd vyhodnotiť spolu s ďalšími podkladmi. Kolízny opatrovník vykonal rozhovor s maloletou, navštívil rodinné prostredie starých rodičov a súdu poskytol relevantnú správu. Neexistuje dôvod pochybovať o tom, že úrad konal v rámci svojej zákonnej pôsobnosti. Skutočnosť, že správa bola zaslaná okresnému súdu pred ustanovením úradu za kolízneho opatrovníka, nepredstavuje procesnú vadu – úrad konal v rámci výkonu sociálnoprávnej ochrany detí, nie ako procesný subjekt súdneho konania. Tvrdenie otca v odvolaní, že súd prvej inštancie neprípustne založil rozhodnutie na názore dieťaťa, nie je opodstatnené. Okresný súd bol povinný názor maloletej, síce zodpovedne, avšak stále len primeraným spôsobom hodnotiť v kontexte ďalších skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu.

Okresný súd nevychádzal teda len výlučne z názoru dieťaťa, ale vyhodnotil ho ako súčasť komplexného obrazu. Odvolací súd podotýka, že ani v odvolaní nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že dieťa bolo manipulované, alebo ovplyvňované starou matkou. Samotná skutočnosť, že vzťahy rodiča a starých rodičov boli konfliktné, nie je dostačujúca, bez ďalšieho, na záver o manipulácii dieťaťa. Argumentácia otca v odvolaní, podľa ktorej by dochádzka dieťaťa z K. G. do školy v D. E. C. predstavovala neprimerané zaťaženie, bola odvolacím súdom vyhodnotená ako neosvedčená, keďže vzdialenosť približne 5 km v jednom smere je zanedbateľná a v praxi bežne prekonávaná žiakmi základných škôl. Odvolací súd preto nemal za to, že by zmena bydliska spôsobila dieťaťu škodu alebo neprimerané obmedzenia, ktorú zmenu vo svojej podstate, vychádzajúc z tvrdení otca v odvolaní a ním osvedčených skutočností bolo možné odvolacím súdom hodnotiť ako marginálnu a nepredstavujúcu prekážku nariadenia neodkladného opatrenia.

31. Osobitnú pozornosť venoval odvolací súd tvrdeniam otca v odvolaní, týkajúcim sa zdravotného stavu starej matky a jej údajného problému s alkoholom, ktoré zostali na úrovni jednostranných tvrdení bez akéhokoľvek objektívneho podkladu, ktorý by jeho tvrdenia osvedčoval v aktuálnom čase, teda k momentu rozhodovania okresného súdu o neodkladnom opatrení a v intenzite predstavujúcej prekážku pre rozhodnutie okresného súdu. Jednotlivé epizódy, konkrétne otcom uvádzaný dátum 22.03.2026 (odvolanie čl. 7) zaznamenané len otcom alebo maloletou nemožno bez ďalšieho povýšiť na trvalý stav ohrozujúci dieťa. Pre odvolací súd bolo však dôležité, že kolízny opatrovník, ktorý prostredie starých rodičov preveroval, nezistil žiadne závažné nedostatky brániace výkonu dočasnej starostlivosti. Pre účely dočasného opatrenia nie je vždy potrebné, ale ani možné zisťovať všetky okolnosti v rozsahu konania vo veci samej. Ak by sa v ďalšom konaní vyskytli skutočnosti spochybňujúce osobné predpoklady starých rodičov, súd bude povinný na ne reagovať.

32. K tvrdeniam otca o bezproblémovej školskej dochádzke a dobrom prospechu maloletej odvolací súd uvádza, že stabilita správania dieťaťa v škole síce predstavuje pozitívny faktor, avšak nevypovedá o tom, v akom psychickom rozpoložení sa dieťa nachádza v domácom prostredí. Škola je regulovaným prostredím, ktoré nemusí odrážať vnútorné prežívanie dieťaťa ani kvalitu jeho rodinných vzťahov. Správa školy, preto sama osebe nemôže vyvrátiť potrebu dočasného opatrenia, ak sú prítomné iné relevantné indície o rodinných konfliktoch, alebo emocionálnej nepohode dieťaťa.

33. Odvolací súd považuje za nedôvodnú aj argumentáciu otca o údajných „indiciách“ a „vyfabulovaných tvrdeniach“ starých rodičov. Nie je úlohou odvolacieho súdu hodnotiť subjektívnu dôveryhodnosť jednotlivých osôb na základe ich vzťahov s otcom. Okresný súd postupoval štandardne, ak vyhodnocoval ich tvrdenia spolu s podkladmi kolízneho opatrovníka a výpoveďou maloletého dieťaťa. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že tvrdenia otca smerujúce k údajnému zaujatému postupu orgánu sociálnoprávnej ochrany alebo k zaujatosti ďalších osôb zúčastnených na posudzovaní rodinnej situácie neboli v priebehu konania spôsobom objektivizované tak, aby boli spôsobilé spochybniť závery okresného súdu. Pripomína odvolací súd, že samotné subjektívne presvedčenie účastníka o zaujatosti, pokiaľ nie je podložené konkrétnymi, overiteľnými a relevantnými skutočnosťami, nie je spôsobilé spochybniť zákonnosť, odbornosť ani vecnú správnosť postupu týchto orgánov. Odvolací súd, preto konštatuje, že tvrdenia o zaujatosti zostali na úrovni nepodložených domnienok, bez opory v objektívnych faktoch, a neboli preukázané konkrétne okolnosti, ktoré by mohli viesť k osvedčeniu pravdivosti týchto tvrdení v rozsahu potrebnom pre ich zohľadnenie v odvolacom konaní.

34. Vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd posudzoval aj tvrdenie otca, podľa ktorého mal súd prvej inštancie „odignorovať“ vzťah dieťaťa k otcovi. Takáto argumentácia však neobstojí. Odvolací súd si bol plne vedomý existencie priamej citovej väzby dieťaťa k otcovi, a túto skutočnosť nepodcenil a ani nespochybnil. Zároveň však odvolací súd nemohol prehliadnuť vyjadrenia a zistenia, ktoré súd prvej inštancie už riadne zohľadnil v napadnutom uznesení, ako aj ďalšie informácie, ktoré sa stali súčasťou spisového materiálu v priebehu odvolacieho konania. Išlo najmä o obsah správy kolízneho opatrovníka, ktorá bola doručená aj právnenému zástupcovi otca, a ktorá zachytávala výroky maloletej o napätých a pre ňu stresujúcich situáciách v domácom prostredí. Odvolací súd, preto musel tieto skutočnosti vziať do úvahy pri celkovom posúdení situácie, a to aj napriek tomu, že medzi dieťaťom a otcom existuje citová väzba. Táto väzba sama osebe nemôže eliminovať potrebu reagovať na možné riziká, ktoré z komunikácie dieťaťa vyplynuli a ignorovať ich. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že nariadenie neodkladného opatrenia nepredstavuje konštatovanie definitívnej nevhodnosti otca ako rodiča. Ide o dočasnú úpravu pomerov, ktorej účelom je zabrániť potenciálnemu ohrozeniu dieťaťa v období, kým

nebude možné vykonať riadne dokazovanie a posúdiť vec v plnom rozsahu. Tvrdenie otca, že súd porušil právo rodiča na styk s dieťaťom, je otázkou výkonu neodkladného opatrenia, nie jeho dôvodnosti. V ďalšom konaní je úlohou súdu styk primerane upraviť, pokiaľ nebude zistené, že by bol v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

35. Odvolací súd nepovažuje za opodstatnené ani námietky o údajnej arbitrárnosti a nedostatočnom odôvodnení uznesenia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahuje logickú postupnosť úvah, ktoré vysvetľujú, z akých skutočností súd vychádzal. Pri neodkladnom opatrení zákon nevyžaduje rozsah odôvodnenia totožný s rozsudkom vo veci samej. Podstatné je, že rozhodnutie je preskúmateľné, čo v tomto prípade bolo splnené. Napokon odvolací súd konštatuje, že tvrdenia o majetkových sporoch so starou matkou, o výpovedi z nájmu či finančných konfliktoch sú pre posúdenie neodkladného opatrenia právne irelevantné. Ochrana maloletého dieťaťa nie je sankciou voči rodičovi ani nástrojom riešenia rodinných sporov medzi dospelými. Tieto skutočnosti môžu vysvetľovať napätie vo vzťahoch, avšak nevyvracajú dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie pristúpil k dočasnej úprave starostlivosti.

36. Odvolací súd zároveň k námietkam otca uvádza, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s existenciou preukázaného súrodeneckého vzťahu maloletej k mladšiemu bratovi, ktorý žije v domácnosti otca a s ktorým má maloletá vytvorené stabilné, citovo významné a dlhodobé väzby. Zachovanie súrodeneckých vzťahov predstavuje jeden z podstatných komponentov najlepšieho záujmu dieťaťa a každý zásah do rodinného prostredia musí byť posúdený aj z hľadiska jeho dopadov na tieto vzťahy. Súd prvej inštancie sa týmto aspektom nezaoberal, nehodnotil, či odlúčenie maloletej od jej mladšieho brata môže predstavovať ďalší zásah do psychickej stability dieťaťa, ani či takýto zásah nie je pre maloletú ešte viac zaťažujúci ako samotné tvrdené pomery v domácnosti otca, správanie sa otca, jeho partnerky, fyzické trestanie, nepohoda. Odvolací súd konštatuje, že aj keď význam súrodeneckého vzťahu maloletej k jej bratovi M. nebol okresným súdom osobitne vyhodnocovaný, tak v odvolacom konaní bol odvolacím súdom riadne zohľadnený, avšak v kontexte rozhodovania o neodkladnom opatrení nemohol prevážiť nad ďalšími závažnými skutočnosťami, ktoré indikovali potrebu okamžitého zásahu na ochranu maloletej A.. Účelom neodkladného opatrenia je zabezpečiť dočasnú, rýchlu a nevyhnutnú úpravu pomerov, ktorá má predchádzať možnému ohrozeniu dieťaťa, pričom posúdenie otázky dlhodobej úpravy pomerov, ako aj ďalšie hodnotenie rodinných väzieb vrátane súrodeneckého putá, bude predmetom meritórneho konania, v ktorom bude možné vykonať komplexné dokazovanie. Z toho dôvodu odvolací súd konštatuje, že hoci súrodenecká väzba je relevantným faktorom, v tejto fáze konania nemala potenciál zmeniť výsledok odvolacieho rozhodnutia.

37. Odvolací súd sa zaoberal aj fotodokumentáciou predloženou otcom k odvolaniu, ktorá zachytáva maloletú v rôznych pozitívnych, rodinne pôsobiacich situáciách. Tieto fotografie majú síce určitú výpovednú hodnotu, avšak ich dôkazná sila v rovine osvedčenia je prirodzene obmedzená, keďže fotografie predstavujú len jednotlivé statické momenty z rodinného života bez schopnosti zachytiť celkovú dynamiku, atmosféru, každodenné fungovanie domácnosti, či emocionálny stav dieťaťa v rôznych situáciách. Fotografie nie sú nástrojom na preukázanie dlhodobého, kontinuálneho stavu starostlivosti ani jednoznačným dôkazom o tom, že domáce prostredie je stabilné alebo nestabilné. Odvolací súd preto konštatuje, že predložená fotodokumentácia nemohla mať rozhodujúci vplyv na právne posúdenie veci. Fotografie síce môžu ilustrovať, že medzi dieťaťom a otcom existujú pozitívne interakcie, avšak neosvedčujú ani existenciu ohrozenia, ani jeho absenciu, keďže nezobrazujú prirodzený, každodenný režim, ale len vybrané okamihy podľa výberu jednej zo strán konania. Z tohto dôvodu ich odvolací súd nemohol hodnotiť ako určujúci a rozhodujúci dôkaz, bez ďalšieho, spôsobilý ovplyvniť výsledok odvolacieho konania.

38. Odvolací súd poukazuje na to, že emocionálne reakcie dieťaťa v priebehu jeho rozhovoru s úradom (potom kolíznym opatrovníkom), vrátane plaču, viditeľnej úzkosti, či trasu rúk, nemožno marginalizovať ani prehliadnúť. Ide o prejavy, ktoré prirodzene vzbudzujú potrebu zvýšenej pozornosti a vyžadujú si následné preverenie okolností, za ktorých k nim došlo. Takéto reakcie môžu signalizovať vnútorné napätie, prežívaný stres alebo neistotu dieťaťa v súvislosti s rodinnou situáciou, a preto je potrebné ich v konaní zohľadniť. Zároveň však odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd tieto prejavy dieťaťa vyhodnotil primerane a v kontexte všetkých relevantných okolností prípadu. Okresný súd správne prihliadol na to, že emocionálne reakcie dieťaťa nemusia byť priamym a spoľahlivým indikátorom bezprostredného ohrozenia, ale môžu byť determinované viacerými nesúvisiacimi faktormi. Deti často reagujú intenzívne v situáciách, ktoré sú pre ne neznáme, stresujúce alebo ktoré vnímajú ako formálny zásah autority.

Môže ísť o prirodzenú úzkosť, strach z následkov rozhovoru, pocit lojality voči jednému z rodičov, či obavu z hodnotenia dospelých. Okresný súd preto neobmedzil svoje hodnotenie len na samotný emocionálny prejav, ale zohľadnil aj okolnosti, v ktorých k nemu došlo, spôsob vedenia rozhovoru, absenciu procesného výsluchu dieťaťa v prítomnosti kolízneho opatrovníka a odborníka, ako aj to, že k emocionálnym reakciám dochádza aj v situáciách, ktoré nepredstavujú bezprostredné ohrozenie fyzickej alebo psychickej integrity dieťaťa. Tento postup okresného súdu bol v súlade s princípom komplexného hodnotenia dôkazov a rešpektoval aj potrebu odbornej interpretácie detských prejavov, ktorú nemožno nahradiť izolovaným posúdením jednotlivých emócií. Odvolací súd preto konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď emocionálne prejavy dieťaťa nepodrobil zjednodušenému hodnoteniu, ale vyhodnotil ich v širšom kontexte a primerane ich zaradil do celkovej dôkaznej situácie.

39. Odvolací súd k námietke otca týkajúcej sa údajného predchádzajúceho odmietania starých rodičov zo strany maloletej, konštatuje, že nebola v danom štádiu konania posúdená ako rozhodujúca. Aj keď otec v odvolaní uvádzal, že maloletá ešte nedávno odmietala kontakt so starými rodičmi, zatiaľ čo pri rozhovore s úradom mala uviesť opak, odvolací súd považuje za podstatné to, že rozhodovanie o neodkladnom opatrení sa viaže predovšetkým na aktuálny stav dieťaťa v čase jeho vypočutia, nie na staršie či neoverené tvrdenia o predchádzajúcom správaní. Rozpory v tom, ako maloletá v minulosti vnímala starých rodičov, a ako sa vyjadrovala pri rozhovore s úradom, síce mohli byť predmetom ďalšieho dokazovania v meritórnom konaní, avšak v kontexte neodkladného opatrenia nemali rozhodujúcu váhu. Neodkladné opatrenie je dočasným zásahom, ktorý reaguje na bezprostrednú situáciu, na emocionálny stav dieťaťa a na jeho konkrétne vyjadrenia pred orgánom sociálnoprávnej ochrany. Okresný súd preto postupoval správne, keď ťažisko hodnotenia upriamil na aktuálne prejavy dieťaťa a na správanie otca, ktoré nasledovalo po týchto vyjadreniach. Tvrdenie otca o predchádzajúcom údajnom odmietaní starých rodičov, tak nemohlo ovplyvniť výsledok konania, pretože pre rozhodovanie bolo určujúce bezprostredné správanie maloletej a jej aktuálne potreby, nie nejasné, či rozporné tvrdenia o tom, ako situáciu vnímala v minulosti.

40. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že úrad zaznamenal pozitívne zistenia v oblasti hygieny, poriadku a materiálnej primeranosti domácnosti otca, ktoré podľa odvolacieho súdu neboli okolnosťami, ktoré by mohli zásadne ovplyvniť výsledok konania. Tieto zistenia nie sú v rozpore so závermi okresného súdu, keďže predmetom hodnotenia nebolo posúdenie materiálnych podmienok domácnosti, ale emocionálne bezpečie dieťaťa a jeho aktuálne psychické prežívanie. Pomerová primeranosť domácnosti nevyjadruje ani nezachytáva povahu vnútrodomácných vzťahov, konfliktov či napätia, ktoré mohli na maloletú pôsobiť. Odvolací súd preto konštatuje, že uvedené námietky nemali pre rozhodnutie zásadný význam. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení bolo rozhodujúce to, ako maloletá aktuálne situáciu prežívala, aké emócie prejavovala a do akej miery jej vyjadrenia a správanie signalizovali potrebu okamžitej ochrany. Materiálne podmienky domácnosti ani rozsah vykonaného šetrenia, preto nepredstavovali faktory, ktoré by mohli zmeniť záver o potrebe dočasnej úpravy pomerov mal. A...

41. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že skutočnosť, že starý otec nie je biologickým starým otcom maloletej, nemá žiadny dopad na vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu. Podľa ustálenej judikatúry aj právnej úpravy náhradnej osobnej starostlivosti nie je rozhodujúce biologické puto, ale schopnosť konkrétnej osoby zabezpečiť maloletému dieťaťu riadnu, bezpečnú a stabilnú starostlivosť, ktorá čo najlepšie napĺňa jeho potreby a garantuje ochranu jeho záujmov. Právny poriadok Slovenskej republiky výslovne pripúšťa, že náhradnú osobnú starostlivosť môže vykonávať aj osoba, ktorá nie je pokrvným príbuzným dieťaťa, ak spĺňa podmienky ustanovené zákonom a jej osobné predpoklady, vzťah k dieťaťu a doterajší spôsob života zaručujú, že bude dieťaťu poskytovať primeranú starostlivosť. Rozhodovanie o zverení dieťaťa sa preto neodvíja od genetického príbuzenského vzťahu, ale od celkového posúdenia jeho najlepšieho záujmu, stability prostredia a kvality vzťahových väzieb. Zo správy kolízneho opatrovníka jednoznačne vyplýva, že maloletá A. má k starému otcovi silný citový vzťah, považuje jeho domácnosť za bezpečné prostredie a jeho osobu prirodzene prijíma ako člena rodiny. Starý otec aktívne spolupracoval s orgánmi sociálnoprávnej ochrany, zapojil sa do starostlivosti o maloletú okamžite po svojom návrate zo zahraničia, pravidelne komunikoval s úradom a zabezpečoval všetky potreby dieťaťa. Neexistuje preto objektívny dôvod spochybňovať jeho schopnosť vykonávať náhradnú osobnú starostlivosť len z dôvodu absencie biologického putá. Odvolací súd poukazuje aj na to, že v náhradnej osobnej starostlivosti nejde o obnovenie pokrvných väzieb, ale o zabezpečenie každodennej osobnej starostlivosti dieťaťa v období, keď ju biologický rodič nie je schopný riadne vykonávať. Nosné právne kritérium je v prejednávanej veci len jedno, a to najlepší záujem maloletého.

Ak ho spĺňa osoba, ktorá síce nie je pokrvným príbuzným, ale je dlhodobo súčasťou rodinného prostredia a dieťa v nej nachádza pocit istoty a bezpečia, je úplne irelevantné, že nejde o biologického starého otca. Za daného stavu odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne vyhodnotil osobnostné a výchovné predpoklady starého otca a jeho schopnosť zabezpečiť dieťaťu riadnu starostlivosť. Skutočnosť, že nejde o biologického predka, nemení nič na tom, že zverenie maloletej do spoločnej starostlivosti starých rodičov predstavovalo riešenie najlepšie zodpovedajúce jej potrebám, psychickej stabilite a pocitu bezpečia.

42. Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie bez primeraného preverenia akceptoval tvrdenia o konfliktoch medzi ním a jeho partnerkou, odvolací súd uvádza, že takéto tvrdenia neobstoja. Otec v konaní nepoprel samotnú existenciu nezhôd, či výmen názorov v domácnosti; spochybňoval iba ich intenzitu a význam. Pripustenie existencie konfliktov zo strany otca však samo osebe nasvedčuje tomu, že určité napätie v rodinnom prostredí objektívne existovalo a mohlo vplývať na emocionálne prežívanie maloletej. Fotografie predložené otcom v odvolacom konaní neboli spôsobilé vyvrátiť zistenia okresného súdu ani potvrdiť tvrdenie, že konflikty nemali na maloletú žiadny dopad. Ide o statické „momentky“, ktoré nevypovedajú o dynamike rodinných vzťahov, o atmosfére v domácnosti ani o tom, akým spôsobom maloletá vnútorné napätie v rodine vnímala. Nemožno ich preto považovať za objektívny dôkaz, ktorý by vyvracal možné emocionálne reakcie dieťaťa v iných situáciách. Okresný súd vyhodnotil informácie o konfliktoch v kontexte výpovedí maloletej, jej pozorovaného emocionálneho stavu a ďalších podkladov v spise. Skúmal ich nie z hľadiska toho, či napĺňajú znaky závažného alebo bezprostredného ohrozenia dieťaťa, ale z hľadiska toho, či mohli prispieť k jej emocionálnemu napätiu a prežívanej neistote. Takýto postup bol primeraný, racionálny a plne v súlade so zásadou komplexného hodnotenia skutkových okolností. Odvolací súd preto konštatuje, že okresný súd sa s tvrdeniami o existencii konfliktov vysporiadal dostatočne a správne, pričom ich hodnotil nie izolovane, ale v kontexte ostatných prejavov dieťaťa a celkového prostredia, v ktorom maloletá žila.

43. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 09.03.2026, ako aj z doplňujúcich zistení úradu, jednoznačne vyplýva, že okolnosti, v ktorých sa maloleté dieťa nachádzalo v čase rozhodovania okresného súdu, osvedčovali existenciu vážneho a bezprostredného rizika pre jeho psychickú pohodu a celkový vývin. Odvolací súd prihliadol najmä na to, že po odovzdaní do starostlivosti starých rodičov sa, podľa Správy zo dňa 09.03.2026 u maloletej okamžite stabilizoval emocionálny stav, pričom dieťa pôsobilo pokojne, bezpečne a bez známok napätia. Dňa 06.03.2026 bol s maloletou vykonaný individuálny pohovor bez prítomnosti starej matky. Maloletá sa prezentovala ako uvoľnená, usmievavá, s jasne verbálne vyjadreným pocitom bezpečia v domácnosti starých rodičov. Súčasne spontánne a jednoznačne uviedla, že s otcom nechce byť v žiadnom kontakte a sama si vypla mobilný telefón a zmenila SIM kartu. Uviedla tiež, že v otcovej domácnosti sa bezpečne necítila. Tieto vyjadrenia boli konzistentné so skoršími pozorovaniami pracovníčok úradu, podľa ktorých dieťa už pri prvotnom šetrení plakalo, triaslo sa a vyjadrovalo želanie „ísť k starej mame“. Takéto správanie dieťaťa je odôvodneným indikátorom ohrozenia jeho psychického stavu, ktorému bolo nevyhnutné bezodkladne zabrániť.

44. Odvolací súd prihliadol aj na ďalšie skutočnosti uvedené v správe kolízneho opatrovníka, z ktorých vyplýva, že maloletá dlhodobo a opakovane skrývala komunikáciu so starou matkou, potajomky sa s ňou kontaktovala a dokonca sa vopred balila bez vedomia otca, čo je typickým prejavom dieťaťa dlhodobo vystaveného napätiu alebo strachu v domácom prostredí. Uvedené konanie predstavovalo významný signál, že dieťa sa v otcovej domácnosti necítilo bezpečne. Odvolací súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že hoci otec v konaní tvrdil, že jeho starostlivosť bola bezproblémová a že rodinné pomery boli stabilné, tieto tvrdenia neboli osvedčené žiadnym objektívnym dôkazom. Naopak, zo správy kolízneho opatrovníka vyplývalo, že maloletá opisovala okrem napätia, fyzického trestania i prísny režim stravovania v otcovej domácnosti, sprevádzaný údajnými sankciami pri jeho nedodržaní, čo si vyžaduje následné preverenie v merite veci. Skutočnosť, že dieťa po príchode k starým rodičom prejavovalo výrazný hlad, nemožno vylúčiť ako možný súvisiaci faktor.

45. Odvolací súd pri preskúmaní veci hodnotil aj možnosť využitia menej invazívnych nástrojov sociálnoprávnej ochrany dieťaťa, predovšetkým dohľadu, tak ako to v odvolaní namietal otec. Z vykonaných zistení však vyplýva, že efektívnosť takéhoto opatrenia je nevyhnutne podmienená aktívnou, vecnou a stabilnou spoluprácou rodiča s orgánmi sociálnoprávnej ochrany, čo v predmetnom prípade osvedčené nebolo. Správanie otca počas komunikácie s úradom jednoznačne naznačovalo absenciu takejto spolupráce. Otec opakovane odmietol odporúčanú odbornú pomoc v podobe

psychologického poradenstva na RPPS, spochybňoval odborné kompetencie sociálnych pracovníkov a svojím verbálnym aj neverbálnym prejavom vytváral napäté situácie, ktoré bránili konštruktívnemu priebehu šetrenia. Tento postoj nie je zlučiteľný s predpokladmi, na ktorých stojí inštitút dohľadu, teda s ochotou rodiča prijímať odporúčania, spolupracovať a rešpektovať pokyny odborníkov. Za týchto okolností okresný súd nepochybil, ak nepristúpil k podrobnému skúmaniu vhodnosti dohľadu ako alternatívy k neodkladnému opatreniu. Pokiaľ dohľad nemá reálnu šancu naplniť svoj účel z dôvodu odmietavého prístupu rodiča, nejde o efektívny ani dostatočne chrániaci prostriedok. Preto nebolo možné považovať menej invazívne opatrenia za postačujúce na zabezpečenie bezprostrednej ochrany maloletého dieťaťa. Odvolací súd vzal do úvahy aj ďalšie informácie, ktoré úrad získal zo školského zariadenia. Hoci škola za aktuálny školský rok neuvádzala problémy, v správe z predchádzajúcich období boli zdokumentované nové relevantné skutočnosti, naznačujúce záťažové situácie, ktorým mohla maloletá v otcovej domácnosti čeliť, a ktoré by korešpondovali s jej súčasnými prejavmi. Kolízny opatrovník správne poukázal na to, že maloletá A. je rozumovo vyspelé dieťa schopné jasne, primerane veku a bez známok manipulácie vyjadriť svoj názor. Zákon o rodine jednoznačne stanovuje, že pri hodnotení najlepšieho záujmu dieťaťa je potrebné prihliadať aj na jeho vlastný názor, pokiaľ ho dieťa vie vyjadriť. Je zrejmé, že názor dieťaťa nemôže byť jediným kritériom, ale v spojení s ďalšími zisteniami, a to emočnými prejavmi dieťaťa, vyjadreniami starých rodičov, obsahom komunikácie detského psychológa, informáciami zo školy a odmietavým postojom otca ku spolupráci – tvorí významnú súčasť celkového hodnotenia.

46. Súhrnne odvolací súd konštatuje, že v tomto štádiu konania nie je možné vylúčiť správnosť záverov kolízneho opatrovníka, ktorý na základe vlastných zistení identifikoval aj podozrenie z možného správania v domácnosti otca vykazujúceho znaky trestného činu na úkor maloletej. Hoci o existencii trestného činu nemožno v tomto štádiu urobiť záver, už samotné osvedčenie takéhoto podozrenia je okolnosťou, ktorá podľa povahy veci vyžaduje dôkladné preverenie v ďalšom konaní a zakladá dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Účelom neodkladného opatrenia je predovšetkým zabezpečiť bezprostrednú ochranu dieťaťa v situácii, keď sa objavia skutočnosti nasvedčujúce možnému ohrozeniu jeho fyzickej alebo psychickej integrity. Osobitnú pozornosť odvolací súd venoval aj správaniu otca po odovzdaní maloletej starým rodičom. Z obsahu spisu vyplýva, že otec nekontaktoval príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany, nezúčastnil sa žiadnej koordinácie a nepreukázal žiadnu aktivitu smerujúcu k riešeniu situácie spôsobom zodpovedajúcim jeho rodičovskej zodpovednosti. Táto pasivita len posilnila záver, že bezprostredná ochrana maloletej vyžadovala rýchly zásah zo strany súdu. Na základe všetkých zistených okolností odvolací súd uzatvára, že okresný súd postupoval v súlade so zásadou predbežnej opatrnosti, ako aj s princípom najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Dočasné zverenie maloletej do starostlivosti starých rodičov predstavovalo nevyhnutné, primerané a jediným spôsobom účinné opatrenie, ktoré bolo spôsobilé okamžite zabezpečiť ochranu dieťaťa pred možným psychickým, fyzickým alebo sociálnym poškodením. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto správne a v plnom rozsahu zodpovedá zákonným požiadavkám na nariadenie neodkladného opatrenia.

47. Pre komplexnosť posúdenia veci odvolací súd uvádza preskúmal odvolacie námietky otca, v ktorých tvrdil, že maloletá bola náhle odlúčená nielen od jeho osoby, ale aj od osôb žijúcich v jeho domácnosti (jeho partnerky, resp. mal. M.), pričom medzi týmito osobami mali existovať citové väzby, ktorých prerušenie môže negatívne ovplyvniť psychický stav dieťaťa. Pri posudzovaní tejto námietky odvolací súd vychádzal podporne i z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. z rozsudku Nazarenko v. Rusko), v ktorom EŠLP zdôraznil, že pojem „rodinný život“ podľa čl. 8 Dohovoru sa neodvíja výlučne od biologického, alebo právneho príbuzenstva, ale môže vyplývať aj z reálnych a dlhodobopostovaných citových väzieb; rozhodujúce je, či medzi dotknutými osobami existujú skutočné, trvalé a pre dieťa významné osobné väzby. EŠLP v tomto rozsudku ďalej uviedol, že štát má povinnosť posúdiť individuálne v každom prípade, či je v záujme dieťaťa udržať kontakt s osobou, ktorá nie je príbuzným, pokiaľ s dieťaťom vytvorila dôvernú a stabilnú citovú väzbu a kritizoval postup, pri ktorom vnútroštátny právny poriadok „automaticky“ vylúči takúto osobu z kontaktu s dieťaťom bez akéhokoľvek zohľadnenia najlepšieho záujmu dieťaťa, či významu doterajšieho vzťahu, ktoré závery odvolací súd aplikoval pri svojom rozhodnutí a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

48. Odvolací súd, vzhľadom na vyššie uvedené, preto po teste proporcionality podľa čl. 8 Dohovoru, keď cieľom napadnutého uznesenia bolo zabezpečiť maloletej A. stabilné, bezpečné a predvídateľné výchovné prostredie v situácii, keď bola potrebná konsolidácia jej denného režimu a zníženie napätia, mal za to, že rozhodnutie okresného súdu bolo v súlade s čl. 8 ods. 2 Dohovoru, pretože bolo starostlivo

a individuálne posúdené, že slúži jej najlepšiemu záujmu, čo bolo v súlade s vyžadovaným štandardom (a to i napr. v rozhodnutí Nazarenko, ďalej aj len „ESLP“). Napadnuté rozhodnutie je podľa skutkových zistení, spôsobilé uvedený cieľ naplniť, pretože zabezpečuje maloletej jasné, nerušené a stabilné prostredie v čase, keď je to pre jej adaptáciu rozhodujúce. Odvolací súd tiež posúdil, či bolo možné zvoliť menej invazívne opatrenie, avšak vzhľadom na potrebu stabilizácie prostredia a minimalizácie konfliktov dospel k záveru, že žiadne menej intenzívne riešenie by s rovnakou účinnosťou nechránilo záujem maloletého dieťaťa. V posudzovanej veci odvolací súd na základe dostupných dôkazov nezistil, že by kontakty s osobami v domácnosti otca, ktoré otec označil v odvolaní, mali pre maloletú nezastupiteľný význam pre jej vývin alebo stabilitu. Pri vážení záujmov mal. A. odvolací súd prihliadol na to, že odvolateľom tvrdené väzby maloletej na partnerku otca, napriek tomu že ju volá mama a mal. M. neboli osvedčené v takej intenzite a charaktere k momentu rozhodovania o neodkladnom opatrení, ako vývinovo jedinečné, či nezameniteľné, a to ani z hľadiska trvania, každodennej starostlivosti, ani z hľadiska intenzity citovej väzby. Hoci, pripúšťa odvolací súd, že by mohlo ísť o vzťahy pre dieťa pozitívne, tak neboli osvedčené v tomto štádiu konania a výhradne pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení okolnosti, ktoré by im dávali charakter elementárnej bazálnosti, (pričom ESLP v predmetnom rozhodnutí priznáva ochranu len tým neformálnym väzbám, ktoré sú založené na tak intenzívnom obojstrannom citovom prepojení, ktoré pre dieťa nenahraditeľné. Práve absencia takýchto rozhodujúcich znakov je dôvodom, prečo v tejto veci nemožno prisúdiť sporným kontaktom takú váhu, aby museli byť uprednostnené pred potrebou stabilizácie prostredia dieťaťa. Okresný súd a ani odvolací súd teda nekonali na základe „automatizmu“ (ktorý ESLP v Nazarenkovi kritizoval), ale na základe individuálneho a dôkazmi podloženého posúdenia, v rovine osvedčenia, konkrétnych okolností prípadu mal. A.. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca považuje odvolací súd akcentovať, že zmyslom rozhodnutia okresného súdu, nebolo oddeliť dieťa od rodiča, ale zabrániť jeho vystaveniu nežiadúcim tlakom, nevhodným podmienkam a neistote. Odvolací súd tak dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu rešpektovalo ústavný rámec ochrany rodičovských práv aj práva dieťaťa na rodiča, no zároveň chránilo jeho stabilitu a psychické bezpečie. Tým nebolo právo mal. A., ale ani otca ako rodiča narušené, ale odvolací súd uprednostnil vyššiu prioritu ochrane záujmov mal. dieťaťa na bezpečie, stabilitu a duševnú a telesnú integritu.

49. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že aktuálne rozhodnutie o neodkladnom opatrení neprejudikuje, nepredznamenáva rozhodnutie súdu vo veci samej, ktoré bude vydané po vykonaní náležitého šetrenia a dokazovania potrebného pre zistenie skutočného stavu veci.

50. Odvolací súd považuje na tomto mieste za podstatné uviesť, že pokiaľ na podporu svojich tvrdení poukazoval primerane a podporne, z eurokonformného prístupu na judikatúru cudzieho štátu, tak takýto postup nie je rozporný ani s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 48/2018, v zmysle ktorých „...Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia“.

51. Odvolací súd na záver uvádza, že nepovažoval za potrebné vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami otca, s výnimkou tých, ktoré boli pre prijatie rozhodnutia podstatné. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

52. Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd za to, že odvolateľ v odvolacom konaní neosvedčil existenciu takých, pre rozhodnutie podstatných skutočností, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť a ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie, preto napadnuté rozhodnutie, s odôvodnením ktorého sa v celom rozsahu stotožňuje, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

53. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

54. Odvolací súd považuje za nevyhnutné explicitne deklarovať, že všetky vyššie uvedené skutkové zistenia, právne závery a interpretačné úvahy boli formulované výlučne pre rozhodovanie v predmetnej veci mal. A.. Neprichádza teda do úvahy, aby sa týmto rozhodnutím konštituovala akákoľvek interpretačná línia, ktorá by mala normotvorný charakter, alebo by determinovala rozhodovaciu prax v iných veciach, keďže účinky tohto uznesenia sú striktne viazané na jedinečný skutkový a procesný kontext, ktorý bol predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní. Akékoľvek vyvodzovanie systémových záverov, či zásad aplikovateľných mimo rámec tejto kauzy by nebolo kompatibilné so zásadami limitovanej striktnej viazanosti na skutkový stav konkrétneho konania.

55. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

56. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.